

Z Léskovské Doliny.

Vrchu Ja-vor-ni-ce, vrchu Javor-ni-ce, ej, pek-ný o-hen ho-rí.

[: Vrchu Javornice :]
pekný ohen horí

[: A já som trináctý, :]
synáček kovárský.

[: a pri tom ohnýčku :]
dvanást chlapcou stojí.

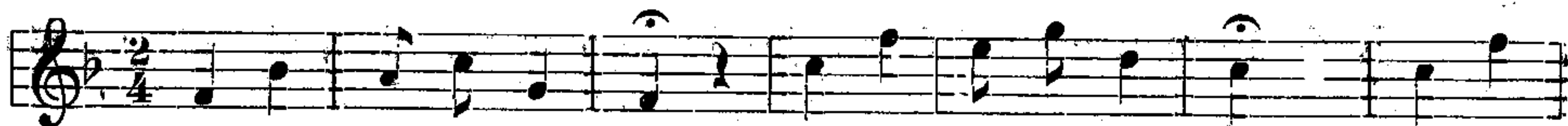
[: O bučka sa oprem, :]
šetkých dvanást zetnem.

[: Keď sme šli na hody, :]
bolo nás jedenást.

(Další slova v. Bart. II. 15.)

Z Nové Vsi u Hodonína.

Velmi zdlouha a táhle.

U téj Bí-léj ho-ry ja-sný o-heň ho-ří, uň-ho

šest zbojníčků, sed-mý po-rú-ba-ný.

U téj Bílej hory
jasný oheň hoří,
uňho šest zbojníčků,
sédmy porúbaný.

Kdo že ho porúbál?
Jeho kamarádi!
Nechtél s něma íti
kostel rabovati.

Kamarádi jeho,
co ho porúbali,
u téj křížnéj cesty,
tam ho pochováli.